

ಕೈ ಶ ನಾ ಶ ಕ ಕೃಷ್ಣ ಮಂತ್ರ

ಕೃಷ್ಣಯ ವಾಸುದೇವಾಯ ಹರಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ।

ಪ್ರಾತಕೈಶನಾಶಾಯ ಗೋವಿಂದಾಯ ನಮೋ ನಮಃ ॥

ವಸುದೇವನ ಮಗನಾಗಿ ಆವತರಿಸಿದವ, ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ, ಸರ್ವೋತ್ತಮ
ದೇವತೆ, ಶರಣಾಗತರ ದುಃಖವನ್ನ ಪರಿಹರಿಸುವವ, ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ
ನಮನಗಳು.

ರಾಗ - ವರಾಳಿ : ತಾಳ - ಆ ದಿ ತಾಳ

ಬಾರೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ | ಪ |

ಗೊಲ್ಲ ಬಾಲಕರನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪೆಗಲೇರಿ ಗುಲ್ಲ

ಮಾಡದೆ ಮೊಸರೆಲ್ಲ ಸೆವಿದ ಕೃಷ್ಣ | ೧ |

ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕವ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಪಣೆಯೋಳಿಟ್ಟು

ಮಸ್ತಕದಲಿ ಪರವಸ್ತ ತೋರಿದ ಕೃಷ್ಣ | ೨ |

ಮುಜ್ಜಗವನೆಲ್ಲ ಬೋಜ್ಜೆಯೋಳಿಟ್ಟು

ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಟ್ಟಿ ತಪ್ಪೆಜ್ಜೆಯನಿಕ್ಕುತ್ತ | ೩ |

ನಾರೇರು ಬಿಜ್ಜಿಟ್ಟು ಸೀರೆಗಳನೆ ಪ್ರೌಯ್ದು

ಮ್ಯಾರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕರತೋರೆಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ೪ |

ಅಂಗನೆಯರ ವೃತ್ತಭಂಗವ ಮಾಡಿದ

ರಂಗವಿಟ್ಟುಲ ಭವಭಂಗವ ಪರಿಹರಿಸೋ | ೫ |

ರಾಗ - ಕಾನಡ : ತಾಳ - ಆ ದಿ ತಾಳ

ಬಾರೋ ಮುರಾರಿ ಬಾಲಕ ಶೋರಿ | ಪ |

ಸಾರ ವಿಚಾರಿ ಸಂತೋಷಕಾರಿ | ಅ ಪ |

ಆಟ ಸಾಕೇಳೋ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಧೊಳೋ

ಉಟ ಮಾಡೇಳೋ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪಾಳೋ | ೧ |

ಅರುಣಾಭ್ಯಜರಣ ಮಂಜುಳಾಭರಣ

ಪರಮ ವಿತರಣ ಪನ್ನಂಗಶಯನ | ೨ |

ಮನೆಗೆದ್ದು ಬಾರೋ ಕೊನೆಗೈಯ್ತೋರೋ

ಚಿನುಮಯಬಾರೋ ನಗೆಮುಖತೋರೋ | ೧ |

ವೆಂಕಟರಮಣ ಸಂಕಟ ಹರಣ
ಕಿಂಕರಾಮರಗಣ ವಂದಿತಚರಣ | ೪ |

ಅರವಿಂದನಯನ ಶರದೇಂದುವದನ
ವರ ಯದುಸದನ ಸಿರಿ ಹಯವದನ | ೫ |

ರಾಗ - ಪೀಲು : ತಾಳ - ಆ ದಿ ತಾಳ
ರಂಗ ಬಾರೋ ಪಾಂಡುರಂಗ ಬಾರೋ
ಶ್ರೀರಂಗ ಬಾರೋ ನರಸಿಂಗ ಬಾರೋ| ಪ |
ಕಂದ ಬಾರೋ ಎನ್ನ ತಂದೆ ಬಾರೋ
ಇಂದಿರಾರಮಣ ಮುಕುಂದ ಬಾರೋ | ೮ |
ಅಪ್ಪ ಬಾರೋ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಾರೋ
ಕಂದಪದನಯನ್ನನೆ ಕಂಚಿವರದ ಬಾರೋ | ೭ |
ಅಣ್ಣಬಾರೋ ಎನ್ನ ಚಿಣ್ಣ ಬಾರೋ
ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಮಹಿಷಪುರಿ ಚೆನ್ನಬಾರೋ | ೯ |
ವಿಷ್ಣುಬಾರೋ ಲಡುಪಿಕ್ಕಣ್ಣ ಬಾರೋ
ಎನ್ನಿಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ಬಾರೋ | ೪ |

ರಾಗ - ಧನ್ಯಸಿ : ತಾಳ - ಆ ದಿ ತಾಳ
ಪ್ರೋಪ್ರ ಹೋಗೋಣ ಬಾರೋ ರಂಗ
ಪ್ರೋಪ್ರ ಹೋಗೋಣ ಬಾರೋ| ಪ |
ಜಾಹ್ವವೀಯ ತೀರವಂತೆ ಜನಕರಾಯನ ಕುವರಿಯಂತೆ
ಜಾನಕಿಯ ವಿವಾಹವಂತೆ ಜಾಣ ನೀ ಬರಬೇಕಂತೆ | ೧ |
ಕುಂಡಿನೀಯ ನಗರವಂತೆ ಭೀಷ್ಣಕನ ಕುವರಿಯಂತೆ
ಶಿಶುಪಾಲನ ಒಲ್ಲಳಂತೆ ನಿನಗೆ ವಾಲೆ ಬರೆದಳಂತೆ | ೨ |

ಪಾಂಡವರು ಕೌರವರಿಗೆ ಲೈತ್ತುವಾಡಿ ಸೋತರಂತೆ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಂತೆ ರಂಗವಿಟ್ಟುಲ ಬರಬೇಕಂತೆ । ೨ ।

ರಾ ಗ - ಮಾ ० ಡ್ರ್ : ತಾ ಳ - ಏ ಕ ತಾ ಳ
ಬಂದ ಕೃಷ್ಣ ಭಂದದಿಂದ ಬಂದ ನೋಡೆ ।
ಗೋಪವೃಂದದಿಂದಾ ನಂದಿಸುತ ಬಂದ ನೋಡೆ । ಪೆ ।
ಗೋವಮೇವ ನೀವ ದೇವ ಬಂದ ನೋಡೆ ।
ದೇವತಾ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದ ನೋಡೆ । ೧ ।
ಪಾಪ ಪ್ರೋಪ ಗೋಪ ರೂಪ ಬಂದ ನೋಡೆ
ತಾಪ ಲೋಪ ಲೇಪ ಲೋಪಾ ಬಂದ ನೋಡೆ । ೨ ।
ಭಾಸುರ ಸುಖ ಸೂಸುತ ಬಂದ ನೋಡೆ
ವಾಸುದೇವವಿಟ್ಟುಲ ತಾ ಬಂದ ನೋಡೆ । ೩ ।

ರಾ ಗ - ಭೀ ० ಪ ಲಾ ಸ್ : ತಾ ಳ - ಶ್ರೀ ಪ್ರಣಿತ ತಾ ಳ
ಕುಣೀದಾಡೊ ರಂಗ ನಲಿದಾಡೊ । ಪ ।
ಕುಣೀದಾಡೊ ಕುಂದಣಿದ ಸರಳೆ ನಲಿದಾಡೊ ಮಾಣಿಕದ ಹರಳೆ । ಅ ಪ ।
ಪತಿಶಾಪದಿ ಶಿಲೆಯಾದ ಗೌತಮ ಸತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಪೆಣ್ಣಿ ಮಾಡಿ
ಅತಿದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಚರಣಾರವಿಂದ ಗತಿಯಿಂದಲೀ ಧಿಂಧಿಮಿಕೆನ್ನುತ್ತ । ೧ ।
ಗಕ್ಕಾಸದಿ ಶಕಟಾಸುರನ ಸೋಕ್ಕ ಮುರಿದು ಬಂಡಿಯನೋದೆದು
ಚೊಕ್ಕ ಶ್ರೀಚರಣಾರವಿಂದ ಧಿಕ್ಕಣ ಧಿಮಿಕಣ ರಘುಂಕಣವೆನ್ನುತ್ತ । ೨ ।
ಬಲಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಕಾಳಿಂಗನ । ಹೆಡೆಯ ತುಳಿದು ನಾಟ್ಯವನಾಡಿ
ಚೆಲುವ ಶ್ರೀಹರಿಯವದನ ನಿಮ್ಮ ಘಲಿಫಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಫ್ಲಾಫ್ಲಾಲುಕೆನ್ನುತ್ತ । ೩ ।

ರಾ ಗ - ಸಿ ० ಧು ಭೈ ರ ವಿ : ತಾ ಳ - ರೂ ಪ ಕ ತಾ ಳ
ಕುಣೀ ಕುಣೀಯೊ ಕೃಷ್ಣ ಕುಣೀಕುಣೀಯೊ । ಪ ।
ಘಣೀ ಘಣದಲೀ ತಣ ತಣ ಕುಣೀದಂತೆ । ಅ ಪ ।
ಅಂದುಗೆಯಲುಗಲು ಮಾಗಾಯಿವುಲಿಯಲು

ಚೆಂದದಿ ಕರುಗೆಜ್ಜೆ ರಘುಣಕು ಕಿಂರಘುಣಕೆನೆ	೧
ಧಂಧಣ ಧಣಕೆಂದು ಬೋಮ್ಮು ಮದ್ದಳೆ ಹೊಯ್ಯೆ	
ತಂದನ್ನ ತಾನಾ ಎಂದು ಹನುಮಂತ ಪಾಡಲು	೨
ಧಿಂ ಧಿಂ ಧಿಮಿಕೆಂದು ನಂದಿವಾಹನ ತಾಳ	
ಚೆಂದದಿ ಬಾರಿಸೆ ಇಂದಿರೆಯರಸನೆ	೩
ಅಂಬರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾಂಬರ ಧರಿಸಿ	
ಚಿಂಬಿ ಭೇರಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೋಡೆ	೪
ವರದಗೋಪಾಲವಿಟ್ಟಲಯೆನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿ	
ಪರಮ ಸುಂದರ ದಿವ್ಯ ಚರಣ ದ್ವಯಗಳಿಂದ	೫

ರಾಗ - ಆರಭಿ : ತಾಳ - ಆದಿ ತಾಳ
 ಆಡಿದನ್ನೊ ರಂಗ ಅದ್ಭುತದಿಂದಲಿ ಕಾಳಿಂಗನ ಘಣೆಯಲ್ಲಿ

ಅಂಬುರುಹೋದ್ವಾವ ಅಶ್ವಿಳ ಸುರರು ಕೂಡಿ
 ಅಂಬರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರ ಸ್ತುತಿಸೆ | ಅ.ಪ |

ರಂಭೆ ಉಪದ್ರವಿ ರಮೇಶ್ಯರೆಲ್ಲರು ಚೆಂದದಿ
 ಭರತನಾಟ್ಯವ ನಟಿಸೆ ರಘುಂ ತಕ ತಕಧಿಮಿ ತಧಿಗಿಣ
 ತೋಂ ಎಂದು ರಘುಂಪೆ ತಾಳದಿ ತುಂಬುರನೋಪ್ಪಿಸೆ | ೧ |

ಧಾಮಪಪಾದಸರೀ ಎಂದು ದ್ವನಿಯಿಂದ ನಾರದ
 ತುಂಬುರ ಗಾನವ ಮಾಡಲು ನಂದಿಯು ಮದ್ದಲೆ
 ಚಂದದಿ ಹಾಕಲುಫಣವ ಮೆಟ್ಟಿ ಬಾಲವ ಕೈಯಲೆ ಪಿಡಿದು
 ಘಳಘಳಿಸುತ್ತೆ ನಾಟ್ಯವನಾಡೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಂತೆ
 ಹೊಳೆಯುವ ಮುಖದೊಳು ಚಲಿಸುವ
 ನೀಲಕೇಶಗಳಾಡೆ ಕಾಲಲಂದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ
 ಘಲುಘಲು ಘಲಿರೆನುತ ಉಡಿಗೆಜ್ಜೆ ಘಂಟೆಗಳಾಡೆ

ದುಷ್ಟ ಕಾಳಿಂಗನ ಮೆಟ್ಟಿ ಭರದಿಂದ ಪುಟ್ಟಪಾದವ
ಇಟ್ಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮೆಟ್ಟಿದನು ತಕಧಿಮಿ ತದಿಕೆನುತ ।೧ |

ಸುರರು ಪುಟ್ಟದ ವೃಷ್ಣಿಯ ಕರೆಯಲು ಸುದತಿಯರೆಲ್ಲರು ಪಾಡಲು
ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರು ನಾಥನ ಬೇಡಲು ನಾನಾ ವಿಧದಿ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಲು
ರಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರು ಕಕ್ಷಸವನೆ ಕಂಡು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಓಡಲು
ಚಿಕ್ಕವನಿವನಲ್ಲ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ವೆಂಕಟರಮಣನೆ ಬೇಗ ಯಶೋದೆ
ಬಿಂಕದೊಳಿತ್ತು ಮುದ್ದಾಡೆ ಕೃಷ್ಣನ ।೨ |

ರಾಗ - ಮುಧ್ಯ ಮಾವತಿ : ತಾಳ - ಏಕ ತಾಳ

ಇಕ್ಕೋ ನೋಡೆ ರಂಗನಾಥನ ಪುಟ್ಟ ಪಾದವ	ಪೆ
ಸಿಕ್ಕತೆ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ದಿವ್ಯಪಾದವ	ಅ ಪೆ
ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾಪದ್ಮ ಅಂಶಿತ ಪಾದವ	
ಅಂಕುಶ ಕುಲಿಶ ಧ್ವಜರೇಖಾ ಅಂಶಿತ ಪಾದವ	
ಪಂಕಚಾಸನನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಲಿಯುವ ಪಾದವ	
ಸಂಕಟಹರಣ ವೆಂಕಟೇಶನ ದಿವ್ಯ ಪಾದವ	ಠ
ಲಲನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಕದಲ್ಲಿ ನಲಿಯುವ ಪಾದವ	
ಜಲಚಾಸನನ ಅಭಿಷ್ಪ್ರವೆಲ್ಲ ಸಲಿಸುವ ಪಾದವ	
ಮಲ್ಲರ ಗೆಲಿದು ಕಂಸಾಸುರನ ಕೊಂಡ ಪಾದವ	
ಬಲಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಪಡೆದ ಪಾದವ	ನ
ಬಂಡೆಯ ಬಾಲೆಯ ಮಾಡಿದ ಉದ್ದಂಡ ಪಾದವ	
ಬಂಡಿಲಿದ್ದ ಶಕಟಾಸುರನ ಒದ್ದ ಪಾದವ	
ಅಂಡಜ ಹನುಮರ ಭುಜದೊಳಿಪ್ಪುವ ಪಾದವ	
ಕಂಡೆವೆ ಶ್ರೀರಂಗವಿಟ್ಟಲನ ದಿವ್ಯಪಾದವ	ಇ

ರಾಗ - ಅ ತಾಣ : ತಾಳ - ಮಿಶ್ರ ರಘು ಓ ಪೆ ತಾಳ

ಎಂಥಾ ಪಾವನ ಪಾದವೋ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ
ಇನ್ನೊಂಥಾ ಚೆಲುವ ಪಾದವೋ | ಪ |

ಎಂಥಾ ಪಾವನ ಪಾದ ಇಂತು ಜಗದಿ ಕೇಳು
ಪಂಥದೊಳಿದ್ದ ಕುರುಪತಿಯ ಉರುಳಿಸಿದ | ಅ ಪ |

ಹಲವು ಕಾಲಗಳಿಂದಲೀ ಮಾರ್ಗದಿ ಶಿಲೆ ಶಾಪ ಪಡೆದಿರಲು
ಒಲಿದು ರಚದಿ ಪಾವನಗೈದು ಕರುಣಾದಿ ಶಿಲೆಯ
ಬಾಲೆಯ ಮಾಡಿ ಸಲಹಿದ ಹರಿಯ | ಗ |

ಒಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವನಳಿದು
ಎಕಾಂಖ್ಯಿಯಲಿಡಿ ಬೆಳೆದು ಭೇದಿಸಲಾಗ ನಳಿನಜಾಂಡವ
ಸೋರೆ ಚೆಲುವ ಗಂಗೆಯ ಪೆತ್ತು ಜಲಜಾಸನಾಚಿತ | ಗ |

ಚೆಂಡು ತರುವ ನೆವದಿ ಕಾಳಿಂಗನುದ್ದಂಡ ಮುಡುವ ಧುಮುಕಿ
ಚೆಂಡ ಕಾಳಿಂಗನ ಮಂಡೆಯೋಳು ಪಾದ
ಪ್ರಂಡರೀಕವನಿಟ್ಟು ತಾಂಡವನಾಡಿದ | ಇ |

ಸಂತತ ಸೌಖ್ಯವೀವ ಕಾವೇರಿಯಂತರಂಗದಿ ನೆಲೆಸಿ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನಂತನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿಶ್ಚಂತೆಯೋಳು
ಲಕುಮಿ ಭೂಕಾಂತೇರ ಸೇವಿತ | ಇ |

ಒಲಿದು ಗರ್ಭಾಸುರನ ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟುಹಲವು ಭಕ್ತರ ಪೂರೆದೆ
ನೆಲೆಸಿ ಉಡುಪಿಲಿ ಎನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ತೋಲಗದೆ ಇರುತ್ತಿಪ್ಪ ಸುಲಭ ಹಯವದನ | ಇ |

ರಾಗ - ನಾದ ನಾಮ ಶ್ರೀ ಯೆ : ತಾಳ - ಆ ದಿ ತಾಳ

ಇವನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗೆಲೊ ಜೋಗಿ | ಪ |

ಇವ ನಮ್ಮ ಮಾತ ಕೇಳದೆ ಪ್ರಂಡನಾದ | ಅ ಪ |

ಆಡುತಾಡುತ ಪೋಗಿ ನೀರೋಳು ಮುಳುಗಿದ ಬೇಡವೆಂದರೆ ಬೆಟ್ಟು
ಬೆನ್ನಲೆ ಹೋತ್ತು ದಾಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಾ ಧಾರಿಣ ನೆಗೆಹಿದ
ಹಿಡಿಯ ಹೋದರೆ ಬಾಯ ತೆರೆದು ಅಂಜಿಸಿದ | ಗ |

ಹುಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರನ ಕಣ್ಣ ತಿವಿದ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ
ಕೈಲಿ ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ರಕ್ಷಸರನು ಸವರಿದ
ಬಲ್ಲಿದ ಮಾವನ ಶಿರವನು ತರಿದ । ೨ ।

ಬತ್ತಲೆ ಶುದುರೆಯ ಹತ್ತಬೇಡೆಂದರೆ ಹತ್ತಿದನೋ
ಇವ ಭಲದಿಂದ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಸಿರಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
ಎತ್ತಲಾದರು ಕೊಂಡು ಹೋಗೆಲೋ ಜೋಗಿ । ೩ ।

ರಾಗ - ಭೈರವಿ : ತಾಳ - ಅಟ ತಾಳ
ಇಂದು ಎನಗೆ ಗೋವಿಂದ ನಿನ್ನಯ
ಪಾದಾರವಿಂದವ ತೋರೋ ಮುಕುಂದನೆ । ಪ ।

ಸುಂದರವದನನೆ ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ
ಮಂದರೋದ್ಧಾರ ಆನಂದ ಇಂದಿರಾರಮಣ । ಅ ಪ ।
ನೊಂದೆನಯ್ಯ ಭವಬಂಧನದೊಳು ಸಿಲುಕಿ ಮುಂದೆ
ದಾರಿಗಾಣದೆ ಕುಂದಿದೆ ಜಗದೊಳು ।

ಕಂದನೆಂದು ಎನ್ನ ಕುಂದುಗಳೆಣಿಸದೆ ತಂಡೆ
ಕಾಯೋ ಕೃಷ್ಣ ಕಂದಪಣಕನೆ । ೧ ।

ಮೂಡತನದಿ ಬಲು ಹೇಡಿ ಜೀವನನಾಗಿ
ದೃಢಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಹರಿಯೆ ।

ನೋಡಲಿಲ್ಲವೋ ನಿನ್ನ ಪಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಮಹಿಮೆ
ಗಾಡಿಕಾರ ಕೃಷ್ಣ ಬೇಡಿಕೊಂಬಿನೋ ನಿನ್ನ । ೨ ।

ಧಾರುಣೆಯೊಳು ಭಾರಜೀವನನಾಗಿ ಮೇರೆತಪ್ಪಿ
ನಡೆದೆ ಸೇರಿದೆ ಕುಜನರ ।

ಆರೂ ಕಾಯುವರಿಲ್ಲ ಸೇರಿದೆ ನಿನಗಯ್ಯ
ಧೀರವೇಣುಗೋಪಾಲ ಪಾರುಗಾಣಸೋ ಹರಿಯೆ । ೩ ।

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ : ತಾಳ - ಏಕತಾಳ

ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ಮೂರತಿಯ
ಕಂಡು ಬದುಕಿದೆ ಇಂದು ನಾನು ಕರುಣಸೋ ಎನ್ನೊಡೆಯನೆ । ಪ ।

ಉಟ್ಟಿ ದಟ್ಟಿಯು ಪಿಡಿದ ವಂಕಿಯು ತೊಟ್ಟಿ ಕೌಸ್ತುಭ ಭೂಷಣ
ಮೆಟ್ಟಿದ ನವರತ್ನದ್ವಾರಿಗೆ ಇಟ್ಟಿ ಕಸ್ತುರಿ ತಿಲಕವ । ೧ ।

ಮಂದಹಾಸವು ದಂತಪಂಬ್ಯಾಯು ಉಂದದ ಕಡೆಗಳ್ಲಿ ನೋಟವು
ಅಂದವಾದ ಕುರುಳುಗೂಡಲು ಮುದ್ದು ಸುರಿಪ್ಪೊ ಮುಖವನಾ । ೨ ।

ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೆ ಕೊರಳಲಿ ಚೆಲ್ಲ ಕಂಕಣ ಕೈಯಲೆ
ಗೊಲ್ಲ ಸತಿಯರ ಕುಚಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಡೆ ಮಾಡಿ ನಗುವನ । ೩ ।

ಸುರರು ಪುಷ್ಟಿದ ವೃಷ್ಟಿ ಕರೆಯಲು ಅಸುರರೆಲ್ಲರು ಓಡಲು
ಕೂರ ಕಾಳಿಯ ಘಣಾಳಲ್ಲಿ ಧೀರ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದ । ೪ ।

ಇನ್ನು ಎನ್ನ ಬಂಧ ತೀರಿತು ಇನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರವು ಹೋಯಿತು
ಅನ್ಯ ದೈವವ ಭಜಿಸಲ್ಪಾತಕೆ ಮನ್ನಿಸೋ ಹಯವದನನೆ । ೫ ।

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ : ತಾಳ - ಅಟತಾಳ

ಕೃಷ್ಣರಾಯನೆ ನಿನ್ನಯ ಕೃತ್ಯಂಗಳನೆಲ್ಲ
ಸೃಷ್ಟಿಯೋಳಿಗೆ ನಾನು ಬೀರಲ್ಪಾ । ಪ ।

ಶಿಷ್ಟರೋಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿ ಚಿರಕಾಲದಲೆನ್ನ
ಕಷ್ಟಬಿಡಿಸದೆ ಸುಮೃನಿದ್ದೆಯ । ಅ ಪ ।

ಜನನ ಮರಣ ಶೂನ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಗೋಪಿ ತನಯನಾಗಿದ್ದುದು ಹೇಳಲ್ಪ
ಸನಕಾದಿಸೇವ್ಯ ಪೂಜ್ಯನೆ ತುರುಗಳ
ಹಿಂಡು ವನದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುದ್ದು ಹೇಳಲ್ಪ । ೧ ।

ಧನುಜಭಂಜನಾದ ಘನಮಾಹಿಮನೆ
ಮಾಗಧನಿಗಂಜಿ ಓಡಿದ್ದು ಹೇಳಲ್ಪ
ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಶೂರ ರಣದೋಳು
ಪಾಥಂನಿಗೆ ಅಣಾಗನಾಗಿದ್ದುದ್ದು ಹೇಳಲ್ಪ । ೨ ।

ಸತತ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಶ್ವರಿಯೋಳು ಬೆಣ್ಣೆಯ
ಮಿತವಾಗಿ ಕದ್ದದ್ದು ಹೇಳಲ್ಯಾ
ಕೃತಿದೇವರಮಣನೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ
ಗೋಪಸತಿಯರ ಕೂಡಿದ್ದು ಹೇಳಲ್ಯಾ | ೨ |
ಶ್ರುತಿತತಿಗಳಿಗಬೇದ್ಯ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದ
ದೇವಸತಿಗೊಂಶನಾದದ್ದು ಹೇಳಲ್ಯಾ
ಶತಕ್ರತು ವಿಧಿವಂದ್ಯ ಸುತರಾಪೇಷ್ಟಿಸಿ
ಭೂತಪತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದ್ದು ಹೇಳಲ್ಯಾ | ೩ |
ಭೂತಳದೋಳು ದೇವತೆಗಳೋಡನೆ
ಇಂಥರೀತಿಲಿ ಚರಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಲ್ಯಾ
ಭೀತಿರಹಿತ ಜಗನ್ನಾಧವಿಟ್ಟಲನೆ
ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಮನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಯಾ | ೪ |

ರಾಗ - ಖರಹರಪ್ರಯ : ತಾಳ - ಆದಿತಾಳ
ಕಂಡೆ ಘಂಡರಿರಾಯನ ತನ್ನನು ಕೊಂಡಾಡುವರ ಪ್ರಯನ ವಿಟ್ಟಲನ | ಪ |
ಸಮಚರಣಾಂಬುಜನ ನಿಗಮಾಗಮತತಿಗೆ ಗೋಚರನ ವಿಟ್ಟಲನ
ಅಮಿತಪರಾಕ್ರಮನ ರುಕ್ಷಿಣಿರಮಣ ಸುಲಕ್ಷಣನ ವಿಟ್ಟಲನ | ೮ |
ಕಾಮಿತಾಧಿಪ್ರದನ ಸಿರಿತುಲಸೀಧಾಮ ವಿಭೂಷಣನ
ಸಾಮಜಪತಿಪಾಲನ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗತ್ವಾಸ್ಮಿ ಚಿತ್ಸುವಿಮಯನ ವಿಟ್ಟಲನ | ೯ |
ಶ್ವೇತವಾರನ ಸಾಧನ ಸತಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತವ ತಂದಿತ್ತನಾ ವಿಟ್ಟಲನ
ವೀತಶೋಕ ಭಯನ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಧವಿಟ್ಟಲರೇಯನ | ೧ |

ರಾಗ - ಭೀಂಪಲಾಸ್ : ತಾಳ - ಭಾಪುತಾಳ
ನಲಿವ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಮೆಲುವ |
ಕೃಷ್ಣ ನಮಗೊಲಿವ | ಏಳರನ್ನೆ ಕೊಲುವ | ಪ |
ನಗವ ಕರದಿಂದ ನೆಗವ | ಅದರೊಳಗೆಪೋಗುವ |
ನರರ ಕಂಡು ನಗುವ | ೧ |

ಕಡೆವ ಕೋಲನ್ನ ಪಿಡಿವ |
 ಭೂಷಣವ ತೊಡುವ | ಪಟ್ಟಿಗಳನುಡುವ | ೨ |
 ಬಡವರಭೀಷ್ಟಗಳ ಕೊಡುವ |
 ದುರಿತಗಳಜಡಿವ | ದೈತ್ಯರನು ಬಡಿವ | ೩ |
 ಶರಣ ನಾಯಕನ ಚರಣ |
 ದ್ವಾರ್ಯಕೆ ಪುರಹರಣ | ಮಸ್ತಕಾಭರಣ | ೪ |
 ಶರಣ ಜನರ ಹಿತಕರಣ |
 ಹಯವದನ ಸ್ಕರಣ | ಭವಕೆ ಸಂಹರಣ | ೫ |

ಉ ಗಾ ಭೋ ಗ : ರಾ ಗ - ಆ ರ ಭಿ

ನಿನ್ನನೇ ನಂಬಿದೆ ಕೃಷ್ಣ ಅನ್ಯರೊಬ್ಬರ ಕಾಣಿ
 ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಶ್ರೀವಕ್ಷೇ ಬಾರೋ
 ಇರಳು ಹಗಲು ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಮೋರೆಹೋಕ್ಕೆ
 ಸರಿಯಾರು ಈರೇಳು ಭುವನದೊಳು ಹಯವದನ

ರಾ ಗ - ಆ ರ ಭಿ : ತಾ ಳ - ಆ ದಿ ತಾ ಳ

ಹ್ಯಾಂಗೆ ಮಾಡಲಯ್ಯ ಕೃಷ್ಣ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಆಯು | ಪೆ |
 ಮಂಗಳಾಂಗ ಭವಭಂಗ ಬಿಡಿಸಿ ನಿನ್ನ
 ಡಿಂಗರಿಗನ ಮಾಡೊ ಅಂಗಜ ಜನಕ | ಅ ಪೆ |

ಎಸು ಜನುಮದ ಸುಕೃತದ ಘಲವ್ರೋ ತಾನು ಜನಿಸಲಾಗಿ
 ಭೂಸುರ ದೇಹದ ಜನುಮವು ಎನಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದೆಯಾಗಿ
 ತೋಷಶಾಸ್ತ್ರಮತ ಚಿನ್ನಿತನಾಗದೆ ದೋಷಕೆ ಒಳಗಾಗಿ
 ಲೇಸು ಸಾಧನವ ಕಾಣದೆ ದುಸ್ಸಹವಾಸದಿಂದಲೆ ದಿನದಿನ ಕಳಿದೆ | ೧ |

ಶತಿಮುಖಿ ಕನಕದ ಆಸ್ಗೇ ಬೆರೆತು ವಸುಪತಿ ನಿನ್ನಡಿಯ
ಹಸನಾಗಿ ನಿನ್ನ ನೆನೆಯದೆ ಕೃಪೆಯ ಗಳಿಸದೆ ಕೆಟ್ಟಿನಯ್ಯ
ನಿತಿಹಗಲು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ತನುವನು ಪ್ರೋಷಿಸಲಾಶಿಸಿ ಜೀಯ
ಉಸುರಿದ ನೆಲವ್ಯೋ ಸರ್ವಕಾಲ ನಿನ್ನೊಡೆತನೆಂಬುವ ಬಗೆಯನು ಆರಿಯದೆ । ೨ ।

ನೆರೆನಂಬಿದ ಪಾವಟಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಸರಿದು ಪ್ರೋದುವಲ್ಲ
ಮರಳಿ ಈ ಪರಿ ಜನುಮವು ಬರುವ ಭರವಸೆಯಂತು ಇಲ್ಲ
ಪರಿಪರಿ ವಿಷಯದ ಆಸೆಯು ಎನಗೆ ಪಿರಿದು ಆಯಿತಲ್ಲ^೩
ಹರಿಯೆ ಜಗದಿ ನೀನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಪೂರೆವರಿನಾಂರು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ । ೩ ।

ಅವನಿಯೋಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಚರಿಸುವ ಹವಣಕೆ ಎನಗಿಲ್ಲ^೪
ಪವನಾತ್ಮಕ ಗುರು ಮಧ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ^೫
ತವಕದಿಂದ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸೇವಿಸಿ ಅವರ ಒಲಿಸಲಿಲ್ಲ^೬
ರವಿನಂದನ ಕೇಳಿದರೂತ್ತರ ಕೊಡೆ ವಿವರ ಸರಕು ಒಂದಾದರಿಲ್ಲ । ೪ ।

ಭಾಗವತರೋಡಗೂಡಿ ಉಪವಾಸ ಜಾಗರ ಒಂದು ದಿನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ^೭
ರಾಗದಿ ಶುಕಮುನಿ ಪೇಳ್ಳ ಹರಿಕಥೆ ಸಂಯೋಗ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ^೮
ನೀಗುವಂಥ ಭವಭಯ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬೋದಿಲ್ಲ^೯
ಯೋಗಿವಂದ್ಯ ಗೋಪಾಲವಿಟ್ಟುಲ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿನ್ನನೇ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ । ೫ ।

ಕೃಷ್ಣ ನೀ ಬೇಗನೇ ಬಾರೋ ।
ಬೇಗನೇ ಬಾರೋ ಮುಖಿವನ್ನೆ ತೋರೋ ॥
ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಮಧುರೆಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಗೋಕುಲ ।
ಜಲಕ್ಕೀಡೆಯಾಡಿದ್ದ ಯಮುನೆಯ ತೀರ ।
ಕಾಶೀ ಪೀಠಾಂಬರ ಕೃಯಲಿ ಕೊಳಲು ।
ಪೂಸೀದ ಶ್ರೀಗಂಥ ಮೈಯಂಜಗಮ್ಮು ।

ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಡಿಗೆಜ್ಜೆ ಬೆರಳಲಿ ಉಂಗುರ |
 ಕೊರಳಲಿ ಹಾಕಿದ ಹುಲಿಯುಗುರಮ್ಮೆ |
 ತಾಯಿಗೆ ಬಾಯಲಿ ಜಗವನ್ನೇ ತೋರಿದ |
 ಜಗದೋದಾರಕ ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ||

ಕೊಳಳಲನೂದುವ ಚದುರನ್ನಾರೆ ಪೇಳಮ್ಮೆಯ್ಯೆ |

ತಳಿರಂದದ ತಾಪ್ಯೋಳಿವಕರದ ಹಿಡಿದು |
 ನಾದದ ತುಂಬಿತು ಗೋವಧನನಗಿರಿ
 ಯಾದವಕುಲನಭ ನೆರೆದಿತು ಖಗಕುಲ
 ಸಾಧಿಸಿ ನೋಡಲು ಕೃಷ್ಣನ ಈಗಲೆ
 ಸಾಧ್ಯವೇನೆ ಬೃಂದಾವನದೋಳು |
 ಮೇವು ಮರೆತವು ಗೋವುಗಳಿಲ್ಲವೂ
 ಸಾವಧಾನದಿ ಹರಿದಳು ಯಮುನಾ
 ಆವು ಕಾವುತಲೆ ಗೋವಳರೆಲ್ಲರು
 ಹಾವಭಾವದಲಿ ಬೃಂದಾವನದೋಳು |

ಸುರರು ಸುರಿದರಾಕಾಶದಿ ಸುಮಮಳಿ
 ಸರಿದು ಪ್ರೋಗಿ ನೋಡೆ ಬೃಂದಾವನದೋಳು
 ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಈಗಲೆ
 ತುರುಗಳ ಕಾಯ್ದ ಕದಂಬ ವನದೋಳು |

ಕಾಳಿಂಗನಾ ಮೆಟ್ಟಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದ ಕಂಜನಾಭ ಕೃಷ್ಣನು | ಪ |

ಕಾಳಿಂಗನ ಮೆಟ್ಟಿ ಅಡಿದ ಭರದಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೀವತ್ಸ ಉರದಲ್ಲಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ವನಮಾಲೆ
 ತರಳತನದಲ್ಲಿ ಯಮುನೆಯ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾ ಪಾಡುತ್ತಾ | ಅ.ಪ |

ಕಾಲಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಘುಲು ಘುಲುಕೆನ್ನೇ
ಫಾಲದಿ ತಿಲಕವು ಹೊಳೆಹೊಳೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತು
ಆಳ್ಳಲಿತ ಮಣಿಮಂಯ ಲಲಿತ ಪದಕಹಾರ
ಆಳ್ಳಲಿತ ಕಾಂತಿ ಬೆಳಗುತ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ

| ೧ |

ಸುರರು ದುಂಡುಭಿಯ ಡಣಡಣ ಡಣರೆಂದು
ವೊರೆಯ ತಾಳಗಲು ರಖುಣರಖುಣ ರಖುಣರೆಂದು
ಹರಬ್ರಹ್ಮ ಸುರರು ತಥ್ಯೈ ತಥ್ಯೈ ಎನಲು
ನಾರದ ತುಂಬರ ಸಿದ್ಧರು ವಿದ್ಯಾಧರರು
ಅಂಬರದಲ್ಲಿ ಆದುತ್ತು ಪಾಡಲು

| ೨ |

ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಯ ಜಯ ಜಯವೆನ್ನೇ
ಭೋಗಿಗಳೆಲ್ಲ ಭಯ ಭಯ ಭಯವೆನ್ನೇ
ನಾಗಕನ್ನೇಯರು ಅಭಯ ಅಭಯವೆನ್ನೇ
ನಾಗಶಯನ ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ ಜನನಿಯ ಕಂಡು
ಬೇಗನೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದನು ತೋರಿದ

| ೩ |

ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲವೋ ರಂಗಯ್ಯನ
ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲವೋ ರಂಗಯ್ಯನ
ನಂಬದೆ ಕೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಲಿ

| ಪ |

ಅಂಬುಜನಾಭನ ಅವಿಳ ಲೋಕೇಶನ
ಕಂಬುಕಂಧರ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾಸಾಗರನ

| ಅ.ಪ |

ತರುಳ ಪ್ರಹಳಾದ ಸಾಕ್ಷಿ – ಸರಸಿಯೋಳಿದ್ದ
ಕರಿರಾಜನೋಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿ
ಮರಣಾಲದಿ ಅಜಾಮಿಳ ಮಗನನು ಕರೆಯೆ

ಗರುಡನೇರಿ ಬಂದ ಗರುವರಹಿತನ

| ೧ |

ದೊರೆಯಲು ಏರಿಬಂದ ಪ್ರತ್ಯನನ್ನು
ಕೊರಳ್ಳಿ ದಿದು ಹೊರಡಿಸಲು
ಅರಣ್ಯದೊಳಗವನಿದ್ದ ಸ್ತುಳದಲ್ಲಿ
ಭರದಿಂದೋಡಿ ಬಂದ ಭಕ್ತವಶ್ವಲನ್ನು

| ೨ |

ತರುಣಿ ದೈಪದಿ ಸೀರೆಯ ದುಶ್ಯಾಸನ
ಸರಸರ ಸೆಳೆಯುತಿರೆ
ಕರುಣಿ ತನೆನ್ನಾಡತಿಯೋಡನೆ ಆದುವುದ ಬಿಟ್ಟು
ತ್ವರದಿ ಆಕ್ಷಯವಿತ್ತ ಸಿರಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ

| ೩ |

ಕಡೆಗೋಲ ತಾರೆನ್ನ ಚಿನ್ನವೆ

ಕಡೆಗೋಲ ತಾರೆನ್ನ ಚಿನ್ನವೆ – ಮೊಸ
ರೊಡೆದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಬಾರದು ಮುದ್ದರಂಗ
ಅಣ್ಣನ ಒಡಗೋಂಡು ಬಾರ್ಪೆಯ ಸವಿ
ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆಯ ಮೆಲುವಿರಂತೆ
ಬಣ್ಣದ ಸರವನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವೆ
ಚಣ್ಣರೋಡನೆ ಆಡಕಳುಹುವೆ ರಂಗ
ಪುಟ್ಟು ಬಚ್ಚಿಯ ತಂದು ನಿನ್ನಯ ಚಿನ್ನದ
ತೊಟ್ಟೆಲ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವೆ
ಬಟ್ಟಲು ತುಂಬಿದ ಸಕ್ಕರೆ ನಿನಗೀವೆ
ಕಟ್ಟಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಸರವನೀವೆ

| ೪ |

| ೫ |

| ೬ |

ಬಡವರ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆ ಗೋಕುಲ
ದೊಡೆಯನೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಹರಳಿ
ಕಡುಮುದ್ದ ಉಡುಪಿನ ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ
ದುಡುಕು ಮಾಡುವರೇನೋ ಪೆಂಗಳೊಳುರಂಗ

| ೭ |

ರಾಗ - ಭೀಂಪಲಾಸ್ : ತಾಳ - ಶ್ರೀಪುಟತಾಳ

ಕುಣೀದಾಡೋ ರಂಗ ನಲಿದಾಡೋ	ಪ
ಕುಣೀದಾಡೋ ಕುಂದಣಿದ ಸರಳೀ	
ನಲಿದಾಡೋ ಮಾಣಿಕದ ಹರಳೀ	ಅ ಪ
ಪತಿಶಾಪದಿ ಶಿಲೆಯಾದ ಗೌತಮು	
ಸತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಪೆಣ್ಣಿ ಮಾಡಿ	
ಅತಿದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಚರಣಾರವಿಂದ	
ಗತಿಯಿಂದಲಿ ಧಿಂಧಿಮಿಕೆನ್ನತ	ಒ
ಗಕ್ಕಾಸದಿ ಶಕಟಾಸುರನ	
ಸೊಕ್ಕ ಮುರಿದು ಬಂಡಿಯನೊದೆದು	
ಚೊಕ್ಕ ಶ್ರೀಚರಣಾರವಿಂದ	
ಧಿಕ್ಕಟ ಧಿಮಿಕಿಟ ರಘುಂಕಿಟವೆನ್ನತ	ಇ
ಬಲಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಕಾಳಿಂಗನ ಹಡೆಯ	
ತುಳಿದು ನಾಟ್ಯವನಾಡಿ	
ಚೆಲುವ ಶ್ರೀಹರಯವದನ ನಿಮ್ಮ	
ಫಲಿಫಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಫಿಲುಫಿಲುಕೆನ್ನತ	ಈ

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ : ತಾಳ - ಎಕತಾಳ

ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ಮೂರತಿಯ
ಕಂಡು ಬದುಕಿದೆ ಇಂದು ನಾನು ಕರುಣಸೋ ಎನ್ನೊಡೆಯನೆ | ಪ |
ಉಟ್ಟಿ ದಟ್ಟಿಯು ಪಿಡಿದ ವಂಕಿಯು
ತೊಟ್ಟಿ ಕೆಸ್ತುಭ ಭೂಷಣ
ಮೆಟ್ಟಿದ ನವರತ್ನದ್ವಾರಿಗೆ ಇಟ್ಟಿ ಕಸ್ತುರಿ ತಿಲಕವ | ಒ |
ಮಂದಹಾಸವು ದಂತಪಂಜ್ಯಾಯು
ಉಂದದ ಕಡೆಗಣ್ಣಿ ನೋಟವು

ಅಂದವಾದ ಕುರುಳುಗೂಡಲು
ಮುದ್ದು ಸುರಿಪೋ ಮುಖಿವನಾ । ೨ ।
ವೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೆ ಕೊರಳಲಿ
ಚೆಲ್ಲು ಕಂಕಣ ಕೈಯಲಿ
ಗೊಲ್ಲು ಸತಿಯರ ಕುಚಗಳಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿಡೆ ಮಾಡಿ ನಗುವನ । ೩ ।
ಸುರರು ಪುಷ್ಟಿದ ವೃಷ್ಣಿ ಕರೆಯಲು
ಅಸುರರೆಲ್ಲರು ಓಡಲು
ಕೂರ ಕಾಳಿಯ ಫಣಗಳಲ್ಲಿ
ಧೀರ ಕುಣ್ಣಕುಣ್ಣದಾಡಿದ । ೪ ।
ಇನ್ನು ಎನ್ನ ಬಂಧ ತೀರಿತು
ಇನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರವು ಹೋಯಿತು
ಅನ್ಯ ದೈವವ ಭಜಿಸಲ್ಪಾತಕೆ
ಮನ್ನಿಸೋ ಹಯವದನನೆ । ೫ ।

ರಾಗ -ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ಅದಿತಾಳ

ಗೋಪಿ ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಕೇರಿಯ ಬಿಟ್ಟು । ಪೋಪೆವು ಬೇಳಗಾಗಿ । ಪ ।
ಮಹ್ಯಳನಾಡಗೋಡ । ಮನೆಯ ಪೋಕ್ಕು । ಉಕ್ಕುವ ಹಾಲು ಬಿಡ ।
ಫಕ್ಕನೆ ಕೊಂಡೊಂಡುವ । ಬೆನ್ನಟ್ಟಲು ನಕ್ಕು ತಾ ಸೇರಗ ಬಿಡ । ೧೦ ।
ವೊಸರನೆಲ್ಲುವ ಸುರಿವ | ನೆಲುವಿನ |ಹೊಸ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ಹಾರುವ ।
ಹಸುಳರೆಲ್ಲಿಗೆ ಈವ । ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ತಾ । ಮುಸಿಕಿನೊಳಗೆ ಜಾರುವ । ೧೧ ।
ಅಂತಿಂಥವನಲ್ಲಮ್ಮು । ಈ ಮಗ ಜಗದಂತಯಾಂತಿ ಕಾಣಮ್ಮು ।
ಎಂತು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆವು । ನಾವು ಶ್ರೀಕಾಂತ ಪುರಂದರವಿಶಿಲನ । ೧೨ ॥

ಸಂಗ್ರಹ - ನರಹರಿಸುಮಧ್ವ (9916904341)

email : naraharisumadhwa@yahoo.in